

Iz Vinice na Dolenskem. — 23. avgusta je bilo očitno šolsko spraševanje v Dragatušu. Serce mi je veselja igralo, ko sem videl šolsko izbo polno pridnih in marljivih učencev in učenk. Dasiravno je šolska izba še precej prostorna, vendar so morali nekteri otroci pri vratih in poleg klopi stati, kajti prostora ni bilo, da bi se bili usedeli. Obžalovati moram le to, da so bili otroci pri branji in odgovarjanji pretihi, sicer pa preveč glasni. — Pri tej priložnosti sem si tudi ogledal veliko in kaj lepo vredjeno drevesnico ondotnega nevtrudljivega župnika čast. g. Volčiča. Kdorkoli to drevesnico vidi, mora priznati, da si čast. g. župnik za pospešitev sadjereje med tolikanj let popolnoma zapaščenimi belimi Kranjci na vso moč prizadeva. Hvale vredne so tudi njegove besede, ki je je konec šolskega izpraševanja pohvaljenim učencem nekako takole izrekel: „Ljubi moji otročiči! ker so šolska darila prepovedana, vam jih tudi nemoremo dati. Dvema učencema pa, ki sta letos najbolj znala in med drugimi tudi očitno pohvaljena bila, podaril bom vsakemu po eno žlahtno drevesce, da si je na svoj vert zasadita“. Slava tako verlemu gosp. župniku!

25. avgusta potem je bilo šolsko spraševanje v Vinici. Tudi tukaj je bila šola napolnjena z otroci in videlo se je, da so jo še precej marljivo obiskovali. Otroci so bili sploh mirni in tihi ter so tudi na vsako vprašanje lepo in glasno odgovarjali. G. učitelj Kavšek je pokazal očitno, da je bil med letom zelo marljiv in da si je tudi mnogo prizadeval na korist svojim učencem. Otroci so prav lepo in gladko brali, ter so tudi pri številkanji na pamet pokazali, da vse dobro umejo, kar je učitelj vpraša. Naposled so tudi iz slovenske slovnice tako lepo in umno odgovarjali, da bi bili marsikterega učenca celó iz kake glavne šole lahko osramotili. Zarad tega je pa tudi g. grof Chorinski, ki je bil pri obeh omenjenih skušnjah kot šolski ogleda in poročevalec, viniškemu učitelju javno hvalo izrekel. — Konečno vendar nemorem nekaj zamočlati, in to je, da viniška šola nima drevesnice in da se tudi učenci iz sadjereje prav nič niso učili. Bog dal, da bi k letu tudi v tej zadevi viniško šolo pohvaliti mogli. T.

Iz Ljubljane. Danes se začne deželni zbor, na kterega se oči kranjskih učiteljev upljivo obračajo. Vemo, da bode tu prišla zopet na versto „šolska postava“ in marsikaj, česar učitelji kervavo potrebujejo. Že je leto, ko smo ravno ta dan v Ljubljani pervikrat zborovali kranjski učitelji in svoje rane in želje vsemu svetu, posebno pa še slavnemu deželnemu odboru posebej odkrili in ga pismeno prosili za pomoč v sili, v kateri že dolgo hiramo. Zanašamo se, da bode letošnji deželni zbor vzajemno postavil si spominček, da mu je pred vsem drugim na sercu prvo blagostanje t. j. omika domače dežele.

Premembe v učiteljskem stanu.

G. Anton Berčič, učitelj v Podvelbu, je prestavljen za podučitelja v Žire; pot. uč. pripravnik g. J. Petrič pride na njegovo mesto v Podvelb (Col).